olika läget av förgreningspunkten av ribborna II och III i bakvingarna; härtill bör ytterligare fogas det av LJUNGDAHL (Ent. tidskr., 41, 1921, p. 152) anförda. Dr SWIATKIEVICZ meddelar biologiska iakttagelser över *Gracilaria*-larven, KANCKI och STÖCKL faunistiska notiser om *Cerostoma lonicerœ* STÖCKL ävensom en ny art. SZILCZEWSKI slutligen beskriver genom kultur erhållna fjärilhybrider.

Uppsatserna äro övervägande på polska språket, men resuméerna på tyska, franska eller engelska tillåta dock en orientering.

Felix Bryk.

H. FRIESE: **Die europäischen Bienen (Apidæ)** — — — Mit 33 farbigen Tafeln und 100 Abbildungen im Text von Adolf Giltsch in Jena. 2—4. Lieferung. — Berlin und Leipzig 1922—23. Vereinigung wissenschaftlicher Verleger. Walter de Gruyter & Co.

Detta arbetes 1. häfte anmäldes av undertecknad i denna tidskrift förra året. Sedan dess ha ännu tre häften utkommit och blott ett återstår, så att man måste erkänna, att utgivningen går raskt.

I de utkomna häftena slutbehandlas de självständigt levande bina och ungefär hälften av de parasitiska släktena genomgås. Som den kännare förf. är, har han ej behövt ängsligt hålla sig inom den europeiska ramen, utan indrager i sitt resonnemang även exotiska former, där dessa äro ägnade att lämna upplysningar om levnads- och släktskapsförhållanden. Därför läser man med nöje den skildring av det stora sydasiatiska honungsbiet, *Apis dorsata,* som medtagits i redogörelsen för vår »tama» art, så mycket mer som de många läsarne av Kiplings Djungelbok där fått stifta en flyktig bekantskap med dess jättestora och försvarsdugliga samhällen. — I slutet på varje släkte finns en lista på de parasiter, som konstaterats. En uteglömd sådan har ett visst intresse för svenska entomologer, nämligen den sällsynta skalbaggen *Hapalus bimaculatus,* som beskrevs av LINNÉ från Sverige och lever hos det tidiga vårbiet *Colletes cunicularia* på sandmarker. Denna skalbagge återfanns ej i Sverige förrän på 1880-talet i ett dött exemplar från Hagaparken vid Stockholm; först år 1901 påträffades den levande vid Uppsala och omkring 1920 vid Stafsund på Ekerö i Mälaren. — I den ännu oavgjorda frågan, om det på sandmarker allmänna, föga håriga släktet Sphecodes lever parasitiskt hos där byggande *Halictus*-arter eller ej, lutar förf. åt den senare åsikten, men anför iakttagelser, som tala för, att åtminstone vissa Sphecodes skulle med våld intränga i *Halictus*-bon och erövra dem till eget bruk.

Verket, som nu hunnit till sidan 400, har fortfarande papper och tryck goda, likaså textfigurer och färgplanscher. Vad priset angår, som kunde förefalla väl högt, så har det för häftena 3 och 4 sänkts till jämnt hälften eller 4 kronor vartdera, vid oförändrat omfång.

A. Roman.